UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

minatam, & incertam, item eam, quæ est euidenter falsa, nec non illã, quæ est fundata super duobus copulatiuè, quorum alterum non sit uerum, esse nullã, & nullius momenti, & consequenter nõ attẽdẽdã, nec aliquem afficere, aut grauare, sed esse talem, cui citra grauamen honoris, & bonæ famæ nõ sit respõdendum, hic demonstratur.

CONSILIVM CLXI.

PRAESENS negotiũ, super quo uerba sum facturus, arduum quippe, & graue cẽsendum est, cũ de cõseruatione honoris, & bonæ famæ Illustriss. Comitũ Sfortię de sancta Flora, & Sfortiæ de Palauicinis sit agendum,
1 nam † causa honoris, & bonæ famæ honestorũ uirorum maior est, quàm sit causa proprię necis, auctore Paulo iurecõsulto, in l. isti qdem, §. pen. in fi. uer. ff. đ eo, quod met. cau. dicente, metum infamię lõgè maiorem bonis uiris esse debere, quàm metum mortis: & in hoc rectius loquutus videtur Paulus, quã Martianus, in l. iusta, ff. de manumiss. uindic. q̃ non maiorem, sed æqualem esse causam infamię, & causam vi
2 tæ uoluit, † quod quidem uerum esse intelligerem non in bonis, & honestis hominib. sed in humilioribus. Hinc Paulus dixit, honorem meum nemini dabo, & qui famam suam negligit, crudelis est, c. nolo
3 12. q. 2. & gl. in c. 2. de purga. cano. nec † dolo caret, q̃ honorem suum omittit, l. Iulianus, §. 1. ff. si qs omis-
4 sa cau. testa. & † secũdũ Cyn. in l. 1. C. unde ui, & Bal. in c. 1. §. si quis hominẽ, de pace tenẽda, & Bar. & Moder. in l. ut uim, ff. de iusti. & iure, unicuique licitum est honorem suum armis defendere nõ secus, quàm si uitam propriã defenderet; & hoc modo se defendendo si aduersarium occideret, pœnam non meretur, quia iusta, & necessaria defensio esse censeretur: & propterea iuxta c. ubi periculum, de electio. in 6. cautius est in hac re, & causa agendũ, in qua licet sciam ab alijs doctissimis aduocatis honori præfatorũ Comitũ de sancta Flora, & de Palauicinis ita abundè satisfactum esse, q̃ res alia non indigeat supplętione, & frustra laboret, qui solem facibus illustra re conetur, tamen quia veritas magis agitata magis splẽdescit, memor illius, quod vulgo dici solet, amicꝰ Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas, aliqua subijciam: & quoad primum articulũ, an prima mentio ab Illustri domino Ludouico Rangono data sit generalis, & indeterminata, & cõsequenter an dictos Illustriss. de Sancta Flora, & de Palauicinis afficiet, illorumq̃ honorẽ adeò aggrauet, ut ipsis incumbat onus armis bonã famam, honoremq̃ suũ defendendi, concludendum esse arbitror ad fauorẽ dictorum de sancta Flora, & de Palauicinis; nã præsuppono, q̃ quamuis narratiua primi libelli, seu rogitus præfati Illustris Comitis Ludouici uideatur particularis, & determinata, tũ mentitio data se ad illã nõ refert, cum fuerit generalis, & indeterminata re-
5 spectu causæ, & personarũ, & † quando in eadem dispositione apponũtur dispositio, seu clausula specialis, & nominatim facta, & clausula generalis, ac indeterminata, nũquam sub generali dicitur includi specialis, seu nominatim facta, ut in l. sanctio legum, ff. de pœnis, & l. doli clausula, ff. de uerb. obligatio. Nõ uidentur ergo mentiti Illustriss. Comes de sancta Flora, & de Palauicinis, sed illi, si qui sint, qui attribuerint, & affirmauerint aliquid, quod non sit, & q̃ aliquo modo honorem Comitis Ludouici de Ran-
6 gonibus grauauerint. Præterea † Comiti Ludouico non constat, nec constitit eo modo, quo de iure debuit constare de asserta imputatione tractatus sibi iniuncta, de qua in prima parte sui libelli fit mentio, ideò super illa non potuit, nec debuit fundamentũ aliquod facere ad effectũ querelandi eo modo fecit, cùm enim simus in causa multum grauis dua tàm respectu assertæ imputationis ipsi etiam respectu nominationis Illustrissimorum strenuorum uirorum Comitum de sancta F de Palauicinis, debuit habere certam, firmam petitam informationẽ à prouidis, & honest qui pro certo sint, & communiter reputen gni, aliàs ipse non debuit credere, nec se g præsupponere, & eius querela tanquam in non legitimè facta est reijcienda, c. qualiter do il 2. extra de accusatio. c. in cunctis, 11. q. cum in iuuentute, de purgatio. cano. & c. de
7 2. quęst. 7. & † nisi de infamia, & imputatione uel criminis per prouidos, & honestos uiro terit, quis se purgare nõ tenetur, ut in c. mo glo. de purga. cano. ergo Comes Ludouico buit esse tàm credulus, q̃ ex dicto quorumlibet fuerit, nisi tales fuerint, quibus fides adhibe
8 ut not. in c. si presbyter à plebe. 2. quæst. 4. N cit, q̃ ipsi Comiti Ludouico uisi fuerint fi nisi etiam communiter tales habiti fuerint ribus proximè allegatis, nam quando iura testes idoneos, honestos, & fide dignos, re q̃ prius de illorum qualitate, bonitate, & clarè constet. aliàs fides illis non esset adhib uolũt Bar. & Ang. in l. 1. §. si quis neger in quemadmodum testam. aper. Ang. in l. 2. tit. Petr. de Anchar. in consi. 254. Bal. in l. uer. liber. & Dec. in consi. 37. col. 4. & in c extra de appellatio. & est communis scribentia. Quòd autem in hac specie Comes cus debuerit informationem habere ab fide dignis, constat ex prædictis, nam sum dua, & graui, & in qua de honore, fama, & rum Illustrium agitur, ut dictum fuit, ut in liter, & quando, d. c. nos inter, c. si testes in in §. 1. cum sequentibus, 4. quæst. 3. & l. fi. C.
9 cum alijs supra deductis: Hinc † inquit Bar. pillo, §. si quis, ff. de noui operis nunciatio. minore, § plurimum, ibique Alexan. in apo quæst. q̃ credere uiris honestis, & fide digni iustã cãm credendi, & qui illis credit, exc in l. in dicia, C. de rei uendicatio. gl. in l. unic bus, ff. de conditio. & demonstra. Bal. Ang. in l. 1. in princi. ff. de eo, per quem factum ergo constare illos fore honestos, & fide dig non apparet, qui fuerint illi homines, à qui mes Ludouicus notitiam habuit, igitur ant
10 de digni, nec ne, constare non potest: & † a tales, non est relationi ipsius credendum, q quodammodo testis in causa sua contra te lus, & ibi gl. ff. de testibus, & in l. omnibus, C.
11 ¶ Rursus † quando contra aliquem libellus relata proponitur, narratiua non debet esse in ratione, sed sola conclusio, c. ex parte, B. de peten. c. cũ ad sedem cum ibi not. de rectis
12 Cyn. in l. cũ te, C. de probatio. & † Bal. in l. de eden. uersi. circa secundum, &c. inquit, q sio declarat libellum, & si uerba cõclusionis bia, tunc ea tanquam generalis non est adm
13 quia † libellus, seu eius conclusio non debet neralis, sed certa, quoniam omnis generalis obscuritatem, c. pen. de confir. util. uel inut dei, ff. de iure fisci, & in l. tradendis, ff. cõiu
14 † Maria. in c. 2. col. 45. de foro competen. deri differentiam, an qd nõ exprimatur, an ter, & obscurè ponatur, arg. l. de ætate, §. fi.
15 terrog. actio. & ideò † gñalitas uitiat, l. cũ fi solut. l. ĩ ambiguo, ff. đ rebus dubijs, Bar.

Iasis la grande, ff. de uer. obl. Bal. in l. 1. ff. si mens. fal. mod. dix. & Inn. in c. super literis. de rescr. sed † conclusio, in qua ponitur mentitio facta à Comite Ludouico, est generalis, & indeterminata respectu personarũ, & causæ, quia facta fuit per hæc uerba, dico, *che tutti unitamente insieme, & ciascuno separatamente, che che tutti unitamente insieme, & ciascuno separatamente, che che gli habbia attribuito affirmatiuamente cosa, che non sia, & che in ogni altro modo habbia grauato l'honor mio, mentono, & han mentito, & sempre chi si sentirà grauato &c.* Nam huiusmodi uerba referũt se ad oẽs personas, & ad quascũque res, imputationes, & modos, quibus Com. Ludouicus grauari potuerit: ergo dicendum est, hanc conclusionem, & mentitionem indeterminatã nõ esse intendendã, nec fore talem, cui præfati Illustrissimi Comites di S. Flora, & de Palauicinis respõdere tenentur, tum quia in illa parte, in qua ipsi sunt spectantur, tum quia in illa parte, in qua ipsi sunt specialiter nominati, hoc est in narratiua, non fuerunt mentiti, tũ quia, vt iam dictũ fuit, illa clausula specialis non dr̃ contineri, nec repeti in clausula, & parte generaliter posita: & ita aliàs ẽt fuit per Excellentissimos Iureconsultos Maria. Sozi. iuniorẽ, & And. Alciatum consultum, & declaratũ in causa Illustrissimi do Mirandulæ. ¶ Quòd † aũt in casu, de quo agitur, mẽtitio prima Comitis Ludouici fuerit generalis, & indeterminata, colligitur ex prædictis, & maxime ex uerbis ipsius mentitionis, quę non ad aliquos certos homines, & minus ad dictos Illustriss. Comites nominatim, & expresè relata fuit, sed uerbis generalibus, nec specialiter, & determinatè, seu nominatim reperitur ad certam speciem iniuriæ, seu imputationis relata, vt dictũ fuit, ergo dẽt dici indeterminata, & generalis, nec ĩ ea dẽt dici repetitũ id, qd̃ prius fuit speciaĩr, & nominatim expressum per iam dicta: † indeterminatũ. n. dr̃, quod ad certũ quid nõ refertur, & eius ȝrium est determinatum, seu nominatim expressum cũ certa determinatione causæ, personarum, & loci, l. nominatim, ff. de liber. & posthu. l. certum, ff. si cer. pet. & l. si nominatim, ff. de cond. & demon. nã indeterminatũ ponitur ad differentiã nominatim expressi, c. 2. de offi. ord. ubi casus notabilis, & res dr̃ indeterminata, quę nullis terminis, & locis est coarctata, vt in l. forma, ff. de cẽsibus: Hinc illapis terminalis, qui ponitur, ut certos fines prædiorũ reddat, vt per totũ ff. & C. de termi. amo. & l. ff. finiũ regundorũ. Item indeterminata cautio, seu loquutio est illa, quæ nõ habet certã causam expressam, & nominatã. c. si cautio, de fi. instr. cũ gl. & est optimus tex. cum gl. in c. fi. extra de rescri. uoi indeterminatè sumitur pro generaliter positũ, vt qũ quis simpĩr non ad certũ locũ, seu pro certo tpe citatus fuit: Quæ generalitas facit, ut is cui proponitur, non potest deliberare, & hac de causa generalis intentio reijcitur. l. 1. cũ ibi no. in princ. ff. de edẽ. & edita. C. eo. & iõ rectè dicimus, q̃ res dr̃ indeterminata, libellus indeterminatus, & sic de singulis, qũ res, seu intentio non fuit absoluta, nec perfecta, arg. l. terminato, C. de fructi. & lit. expen. Itẽ indeterminata negatiua dr̃, qũ quid simpliciter negatum fuit non coarctato loco, & tempore, ut hr̃ latè per Abb. & canonistas in c. qũ ȝ, de probatio. & l. actor, quod affuerat, & ibi Bal. C. eo. Sed † mentitio facta à Comite Ludouico est generalis quoad personas, ut cõstat ex illis uerbis, dico, *che tutti &c.* quæ sunt uerba generalia. l. lul. ff. de legatis 3. & l. à procuratore, C. de procura. Item dicitur generalis, & sic indeterminata respectu causæ mentitionis, vt ibi *chi mi habbia attribuito cosa, che non sia*, nam † rei appellatio est generalis. l. 1. ff. si cer. pet. cum aliis ibi allegatis, l. rei appellatio, & l. rei appellatione, ff. de uerb. sign. ergo mentitio respectu personarũ, quibus datur, itẽ respectu causæ dicitur incerta, vaga, generalis & indeterminata, & consequenter nulla, & nullius momenti cẽsetur, & talis, cui de iure non erat respondendũ, nisi eo modo, quo prudenter à præfatis Illustrissimis do. Comitibus responsum fuit. ¶ Nec aduersatur, q̃ † ex uerbis inferentibus delictũ, & crimen indeterminatè, ac ẽt generaliter prolatis quis põt infamari, quãuis ad certã, & nominatam speciẽ delicti non deueniatur, adeò, q̃ statutum loquens de diffamãte cõprehendit etiam illum, qui per uerba generalia ȝ aliquem profert uerba in delictũ sonantia, ẽt si ad aliquã certam speciem deuentum non fuerit. l. 3. in princ. & ibi Alex. ff. de lib. & posthu. Bart. in l. item apud labeonem, §. ait prætor, ff. de iniur. & in l. eum, qui nocentem, ff. eo. vbi voluit, q̃ licet id, quod improperatur, non sit uerum, tũ iniuria dicatur illata, ergo illa verba tu mentiris simpliciter, & generaĩr prolata, quamuis mentitio uera nõ fuerit, grauare, & iniuriam inferre dicentur, quia responderi põt, q̃ † motiuum procederet, qũ uerba generalia, & indeterminata improperantia, & iniuriosa essent ȝ aliquam certã personã prolata, & in hac specie loquuntur Bar. & Alex. in locis proximè allegatis; At in casu occurrenti uerba cõtinentia mentitionẽ fuerunt generalia, & indeterminata non solum respectu cõuitij, & diffamationis, sed ẽt respectu personarũ, quibus mentitio data fuit, ut iam dictum est, igitur præfati Illustriss. Comites de S. Flora, & de Palauicinis ex hoc apud bonos, graues, & strenuos uiros infamati, & grauati dici non debent, qũ † loã. de Imol. in l. turpia. ff. de leg. 1. inquit, aliquem ex uerbis ȝ eum prolatis, & improperatis dici infamatum, & iniuriatum, qũ ex illis apud bonos viros grauatus, & infamatus esset: Secus si apud bonos, & graues uiros grauatus non remaneret, Cum itaque mentitio data à Comite Ludouico fuerit generalis, & indeterminata tàm respectu causę, q̃ personarũ, in quas directa fuit, ex illa præfati Illustrissimi Comites nõ possunt dici apud bonos, & graues uiros grauati, seu iniuriati, prout aliàs sæpe à uiris peritissimis arbitratũ, & cõsultũ fuit, vt iã dixi, † quod ẽt in præsenti casu seruandũ, & attendendum est, arg. l. continuus, §. cum ita, ff. de uerb. obl. & c. fraternitatis, extra de frigid. & maleficia. l. 1. §. 1. ff. de uentre inspicien. c. proposuisti, & c. causam, ibiq; Mod. extra de probatio. Ex q̃bus infertur, q̃ ipsi Illustr. Comites dictæ mentitioni citra grauamen honoris, & bonę famę suę de iure nõ fuerunt obligati rũdere, tũ quia fuit gñalis, vt s̃. tũ quia nõ constitit de aliquo grauamine, nec de aliqua prętẽsa imputatione ipsi Comiti Ludouico data eo modo, quo constare debuit per uiros, & testes, qui cõiter fide digni essent, & reputarentur: cum. n. Comes Ludouicus pro firmo non præsupponat, illos esse fide dignos, nec illos nominatim expresserit, & sic incerti sint, nõ põt affirmari fide digni, nec tales cõiter reputari, nec iudicari: & cõsequẽter eius asseueratio nullã hẽt firmitatẽ, nec certitudinẽ: quo fit, vt sit talis, cui non sit credendũ, nec rũdendũ, ar. c. in pręsentia, extra de probatio. cum si. s̃. allegatis. Prudentissimè igitur à præfatis Illustriss. comitibus in sua prima rñsione dictũ fuit, ibi *si muoue per relatione di persone, che non li è parso affermare, se non che li paiono degni di fede*: quasi dicere uoluerint, Comitem Ludouicum se ex dicto talium non debuisse mouere, ex quo nõ apparet eos esse tales, quales esse debuissent, uidelicet certi, & oĩno fide digni: A c † etiam ex eo, quia narrata vna quadam particulari imputatione friuola, & super qua nullus uir prudens se fundasset, ipse concludit, & suam mentitionẽ firmat super incerta, vaga, obscura, & indeterminata imputatione

tatione, cui tàm apud strenuos principes, & uiros in hac arte peritos, q̃ apud alios peritissimos non est respondendũ, ueluti aliàs consuluit Maria. Soz. iunior in consi. 123. col. 7. lib. 2. ¶ Infertur etiam ex prædi-
26 ctis, † q̃ mẽtitio secunda Comitis Ludouici, quæ vr̃ esse duplex in mentiendo Illustrissimum dominũ Sforciam Palauicinũ primo in casu, quo ipse Illustr. Palauicinus aliquid uoluerit inferre, quod honorẽ suũ grauet, secundo si constet Illustrissimũ dominũ Palauicinum dixisse, mentionem, & rogitum ipsius Comitis Ludouici fuisse generalem, & indeterminatum, in utroq; capite est talis, cui rn̄deri non debuit, nam in primo capite fuit generalis, & indeterminata, quamuis illã ad dictũ Palauicinũ direxerit, nam in illa verba *in ogni modo*, & illa, *uoluto inferire, ò detta cosa alcuna, che prema l'honor mio*, sunt generalia, & indeterminata, argumento. d. c. 2. de off. ordi. & c. fi. de rescr. & iõ sequitur, quod rõne huius generalitatis tàm primæ, q̃ secundæ mentioni non
27 fuit rn̄dendũ: itẽ † in secundo capite dicta mentitio fuit ẽt falsa, & non uera, perindè ac si Comes Ludouicus affirmasset illud, quod in se verè nigrũ esset, albũ fore, & si quis p̃riũ uellet dicere, q̃ mentiantur, nã profectò mentitio talis dr̃ falsa, & calũniosa, & talis, quæ non debuit à Com. Ludouico proferri, nec dari, qm̄ ex non uero non põt sequi nisi falsum, cum falsum sit p̃rium ueritatis. l. is qui ducenta, §. utrũ, ff. de rebus dubijs, & nthil aliud sit falsitas, quã immutatio ueritatis, ut in auth. de fide instru in princ col. 6. & negare veritatem est quodam modo negare Christum, qui est ueritas. c. qui contẽpta. 8. dist. & not. per Bar. in l. quid sit falsum, ff. ad l. Corne. de falsis, & in l. nec exemplũ, C. eod. Sed si quis affirmaret id, quod euidenter est in se generale, & indeterminatũ, esse specialiter, & nominatim dictũ, cõstat manifestè, & euidẽter illum dicere falsum, & calũniari argumento. l. 1. §. 1. ff. ad turpilia. & gl. in l. athletas, §. calumniator, ff. de ijs, qui not. infam. Igitur in casu nostro huic secundo capiti dictæ secundæ mentitionis ut calumnioso, & contrario ueritatis à prædictis Illustrissimis Comitibus responderi non debuit, cũ
28 † id, quod est generaliter, & indeterminatè dictum, non possit dici nominatim, nec specialiter expressum d. c. 2. de offi. ord. d. c. fi. de rescrip. & Alex. in cõsi. 134. col. 2. uol. 4. &, ut iam dixi, illud, quod in narratiua rogitus, seu libelli ipsius Comitis Ludouici dictũ est respectu imputationis, & personarum, non põt dici in conclusione mentitionis repetitum, qm̄
29 † qm̄ clausula specialis, & clausula generalis sunt in eadẽ dispositione successiuè positæ, tũc clausula specialis nunquã sub generali vr̃ comprehensa, nec repetita, Bar. per illũ textum in d. l. sanctio legum circa 1. col. ff. de pœnis, & maximè qm̄ sumus in materia odiosa, & grauamen inferente, ut ibi, & per eundem Bar. in l. doli clausula, ff. de uerb. oblig. q̃ ẽt inquit, q̃ qm̄ oĩa specialia, quæ sub generali clausula contineri possunt, fuerunt expressa, & specificata, tunc clausula generalis refertur ad specificata, sed qm̄ unum speciale tantum fuit specificatum, deinde fuit apposita clausula, seu oratio generalis, tunc sub illa generalitate non dr̃ specialiter expressum contineri: at in casu occurrẽti Comes Ludouicus in suo rogitu proposuit unã tantũ speciẽ asserte imputationis, deinde ad generalẽ deuenit, in qua generalẽ dedit mẽtitionẽ, ergo in illa nõ põt specialis narratiua aliquo modo dici repetita. ¶ Ex prædictis ẽt manifestè apparet, q̃ honori dictorum Illustrissimorũ Comitum de sancta Flora, & de Palauicinis vr̃ satisfactum, & quodlibet grauamen, si quod ipsi ex scripturis Comitis Ludouici illatum dici potuit, apud oẽs homines censetur absq; alio armorũ peri-
30 cienter purgatũ, qm̄ † non est à iuris in dig. sitis, & honore præditis purgãda infamia, non habuisse ortũ ab honestis, prouidis, sagnis personis c. cũ in iuuẽtute de purgatio. d. c. qualiter, & qm̄ il 2. de accus. ex uerisim. suspicionib. purgatio est indicenda, nõ aliter rarijs; & iõ ubi uerisimiles suspitiones defic. non dẽt se aliter purgare c. si quis de gradu cano. cũ glo. & scriben. ibi, & c. 1. 2. q. 1. & ibi terea non tenetur quis se purgare ab infam.
31 non est publica. c. nos inter de purg. cano. ¶ quantũ Comes Ludouicus in suo secundo dato Mediolani mentitionem suã fundat bus, ut dr̃, ab Illustris. do. de Palauicinis co positis, uidelicet q̃ mentitio prima fuerit indeterminata, quæ idẽ important, d. c. And. Ant. Abb. & alij, & q̃ ob hoc Illustris. uicinis non fuerit obligatus rn̄dere, vr̃. q̃ titio non sit attendenda, nec Illustriss. do. cinis grauet, quia licet ipse affirmauerit me esse generalẽ, & indeterminatam, non rn̄ & affirmatiuè dixit, se nõ teneri respondere uerbis vsus fuit, *si puo ben conoscere, quanto gato rispondere*, quasi, an teneatur respon ne, ipse hoc dixit, sed ab alijs videlicet hab de his reb. cognitionẽ, benè cognosci põt, luit dicere hoc esse ab alijs, & non à se ipso dũ, & arbitrandũ: & iõ Comes Ludou. que buit ob hanc causam dare mẽtitionẽ, cũ d sione grauatus dici non potuerit: ac et quo titio data fuerit pp duo copulatiuè, illa duo rere debuerunt, alioquin, altero deficiente
32 effectũ hr̃e non potuit, nã † ad ueritatẽ or pulatiuæ maximè in mã odiosa uerè p copulatorũ requiritur. l. is, qui ducenta, §. ff. de reb. dubijs, l. si quis ita stipulatus, ff. de
33 & † Bar. in d. l. is, qui ducenta, §. utrũ in 4. pula ponitur ĩter duas diuersas ofones, non nit doctrinã, q̃ si illæ duæ orationes nõ co pp se principaliter, sed respectiuè ad unã tunc oĩum concursus requiritur, d. §. si quis quis ita, & l. si hæredi plures, ff. de con. & cus si copulatæ fuerint non respectiue ad cciẽ, ut ibi per Bar. sed Comes Ludouicus dẽ mentitionis in suo secundo libello copu duo, q̃ Illustr. do. de Palauicinis dixerit tionẽ Comitis Ludouici fuisse generalẽ, & se non teneri ad rn̄dendũ, quorũ copulato non interuenit, nec uerũ est, quia non dix teneri ad rn̄dendum, se nõ rn̄dere teneri cognosci ab alijs, igitur hæc secunda men ditur nullius effectus, & non uera, cum data eo, quod non est, nec dictum fuit, ueluti latissimè in præsenti causa declarat clarissim Aldobrandinus, ac ẽt quia ad ueritatem copu requiritur utranque partem esse ueram ma hoc articulo, ut per Bar. in d. §. utrum, & iusti. & iure. Si uero hæc secunda mentitio tur non copulatiuè, sed disiunctiuè data, tu dum est pro responsione, ut ex præmissis co absq; eo, quod aliter repetantur: quæ omnia cuiuslibet peritioris subijcio. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Iudex domicilij etiam per uiam inquisitionis potest in subditum extra territorium delinquentem de crimine grauri procedere, illumq̃ punire.*

2 *De delicto commisso in confinibus duarum ciuitatum, dubitatur, in cuius confinibus fuerit commissum, habet ciuitatis procedere potest.*